

At vokse i Kristus

Ugens vers

"Jesus svarede ham: "Sandelig, sandelig siger jeg dig: Den, der ikke bliver født på ny, kan ikke se Guds rige." (*Joh 3,3*).

Introduktion

Nikodemus følte sig draget til Jesus, men turde ikke kontakte ham åbenlyst. Han hilste høfligt på Jesus og anerkendte ham som en lærer, sendt af Gud. Mesteren vidste, at bagved denne høflige hilsen skjulte der sig en søgen efter sandhed. Uden at spille tid fortalte han Nikodemus, at hans største behov ikke var teoretisk viden, men en åndelig fornyelse, en ny fødsel.

Det var vanskeligt for Nikodemus at forstå dette. Han var sikker på, at han havde en plads i Guds rige, fordi han var efterkommer af Abraham, og som en striks farisæer fortjente han vel Guds velvilje? Hvorfor havde han brug for en så radikal forandring?

Tålmodigt forklarede Jesus, at åndelig forvandling sker ved Helligåndens overnaturlige indgriben. Selv om vi ikke kan se eller forstå, hvordan det sker, kan vi se resultaterne. Vi kalder dette omvendelse, et nyt liv i Kristus.

Selv om vi altid bør huske, hvordan Gud kaldte os og ledte os til omvendelse, er vores udfordring at blive ved med at leve i ham hver dag, så han kan forvandle os til at ligne ham mere og mere.

Ugens tekster

- Joh 3,1-15
- 2 Kor 5,17
- Joh 15,4-10
- Matt 6,9-13
- Luk 9,23-24

At fødes på ny

En ivrig kristen konfronterede en dag en politiker og spurgte: "Er du blevet født på ny?" Vred over at blive stillet et så personligt spørgsmål, svarede hun: "Tak, men det virkede godt nok første gang."

Måske gjorde det det; men når vi tager vores syndige natur i betragtning, er vores første fødsel ikke nok, i hvert fald ikke til evigt liv. For at opnå det må vi "fødes igen".

Joh 3,1-15

Læs Jesu samtale med Nikodemus. Hvordan forklarede Jesus, hvad det vil sige at blive født på ny?

Nikodemus var en lærer i Israel og kendte Det Gamle Testaments skrifter, som taler om behovet for "et nyt hjerte" og Guds villighed til at skabe det i os (Sl 51,10; Ez 36,26). Jesus uddybede denne sandhed for Nikodemus og forklarede, hvordan det kan ske.

Samtalen, som den er gengivet i Johannesevangeliet, slutter med Jesu ord. Der er ikke noget svar fra Nikodemus. Han gik sandsynligvis hjem fordybet i grundige overvejelser. I stilhed arbejdede Helligånden med ham, og tre år senere var han parat til åbent at blive en af Jesu disciple.

Det faktum, at det er nødvendigt at blive født på ny, viser tydeligt, at vores første fødsel fra et åndeligt synspunkt ikke er nok. Denne nye fødsel er en dobbelt fødsel af både vand og ånd. I lyset af Johannes Døbers arbejde var det let for Nikodemus at forstå, at henvisningen til at blive født af vand betød at blive døbt i vand. Det, han også havde brug for at vide var, at det at blive født af ånd betyder hjertets fornyelse gennem Helligånden.

Der er ligheder mellem en fysisk og en åndelig fødsel. Begge markerer et nyt livs begyndelse. Desuden er fødslen ikke noget, vi selv frembringer – det er noget, der sker i os. Men der er også en vigtig forskel. Vi var ikke i stand til selv at vælge at komme til verden; men vi kan frit vælge at blive født åndeligt. Kun de, som beslutter at tillade Helligånden skabe et nyt åndeligt liv i sig, bliver født på ny. Gud respekterer vores frihed, og selv om han er ivrig efter at forvandle os, gør han det ikke ved at tvinge os.

Til at tænke over

Tænk over, hvordan Gud ledte dig til omvendelse. Det spiller ingen rolle, om det skete på en dramatisk måde eller gennem en lang og ubemærket forvandlingsproces. Hvordan har du erfaret den nye fødsel?

Et nyt liv i Kristus

Det er kun muligt at blive født på ny gennem Helligåndens arbejde. Jesus benyttede det faktum, at det græske ord *pneuma* betyder både "ånd" og "vind", for at illustrere omvendelsens proces (Joh 3,8). Vinden blæser; ingen af os kan sætte den i gang, styre den eller standse den. Dens mægtige kraft ligger uden for menneskenes kontrol. Vi kan kun reagere på den, enten ved at modstå den eller bruge dens kraft til vores fordel.

På samme måde arbejder Helligånden hele tiden på hvert eneste menneskes hjerte ved at drage dem til Kristus. Ingen kan kontrollere Helligåndens mægtige frelsende og forvandlerende kraft. Vi kan modstå den eller give efter for den. Når vi overgiver os selv til dens overbevisende indflydelse, vil Helligånden skabe et nyt liv i os.

Findes der nogen måde, hvorpå vi kan vide, om vi har oplevet den ny fødsel? Ja. Helligånden arbejder usynligt; men resultaterne af hans aktiviteter er synlige. Folk omkring os vil være klar over, at Jesus har givet os et nyt hjerte. Ånden skaber altid ydre synlige resultater af den indre forandring, han skaber i os. Jesus sagde: "I kan altså kende dem på deres frugter" (*Matt 7,20*).

Det nye liv i Kristus er ikke et repareret liv med nogle få ydre forandringer. Det er ikke en modifikation eller forbedring af det gamle liv, men en fuldstændig forvandling.

Tit 3,5-7
2 Kor 5,17
Gal 6,15

Hvad fortæller disse tekster om, hvad den nye fødsel vil føre til i vores liv?

Ved Helligånden indpoder Kristus nye tanker, følelser og motiver i os. Han vækker vores samvittighed, forandrer vores sind, undertrykker ethvert syndigt ønske og fylder os med himlens fred. Selv om forandringen ikke sker på et øjeblik, vil vi med tiden blive en ny skabning i Kristus. Det er nødvendigt; for den oprindelige version, som kom ud af moders liv, står ikke i det rette forhold til Gud.

Til at
tænke over

Tænk over de seneste fireogtyve timer af dit liv. I hvor høj grad var dine omgivelser i stand til at opleve Kristus i dine ord, holdninger og handlinger? Bed om, at Helligånden vil arbejde med de karaktertræk, som endnu trænger til forvandling.

Bliv i Kristus

Et blomstrende åndeligt liv er kun muligt ved hele tiden at være afhængig af Kristus. Jesus benyttede illustrationen med vintræet for at vise os, hvordan vi skulle opnå dette. "Jeg er vintræet, I er grenene" (*Joh 15,5*), sagde han. I Det Gamle Testamente blev Israel fremstillet som et vintræ, som Herren havde plantet (*Es 5,1-7; Sl 80,9-10; Jer 2,21*); men Jesus fortæller, at han "er det sande vintræ" (*Joh 15,1*), og han opfordrer sine efterfølgere til at være forenet med ham på samme måde, som grenene er forbundet med vinstokken.

Joh 15,4-10

Hvad fortæller disse tekster os om en vedvarende forbindelse med Kristus?

En gren, som netop er blevet afskåret fra vinstokken, kan for en tid se ud, som om den er i live, men vil med sikkerhed visne og dø; for den er blevet afskåret fra kilden til liv. På samme måde kan vi kun modtage liv gennem vores forbindelse med Kristus. Men skal denne forening være effektiv, må forbindelsen holdes ved lige. Det er vigtigt at tage tid til andagt om morgenen; men vores forbindelse med Gud må fortsætte hele dagen. At blive i Kristus betyder at søge ham hele tiden, spørge om hans vejledning, bede om hans styrke til at adlyde hans vilje og bønfalde ham om at fylde os med sin kærlighed.

En af de mest bedrageriske snarer er at forsøge at leve det kristne liv uafhængigt af Kristus. "Skilt fra mig kan I slet intet gøre" (*Joh 15,5*). Uden ham kan vi ikke modstå en eneste fristelse, seje over en eneste synd eller udvikle en karakter, der ligner hans. Det nye åndelige liv kan kun vokse ved en uafbrudt forbindelse med Kristus.

Vi får åndelig føde og styrke ved at læse Guds ord og meditere over det. "De ord, jeg har talt til jer, er ånd og liv," sagde Jesus (*Joh 6,63*). Når hans ord er gemt i vores hjerte og sind, vil de inspirere vores bønner, sådan at vores kontakt med Jesus holdes ved lige. Selv om det er let at blive distraheret af "denne verdens bekymringer" (*Mark 4,19*), må vi gøre en bevidst indsats for at blive i Jesus.

Til at tænke over

Hvad er de største forhindringer, som holder dig fra konstant at blive i Kristus? Hvad kan du gøre for at komme af med dem?

Bøn

Sammen med bibelstudium er bøn uundværlig, for at vi kan blive i Kristus og opleve åndelig vækst. Selv Jesus havde brug for at bede for at være forbundet med Faderen. Han efterlod os et eksempel på et liv i bøn. Bøn markerede de afgørende tidspunkter i hans liv. Han bad, da han blev døbt. Han bad tit på ensomme steder før solopgang eller på bjerget efter solnedgang. Nogle gange tilbragte han hele natten i bøn, fx da han udvalgte de tolv apostle. Han bad for at opvække Lazarus. Ikke engang korset forhindrede ham i at bede. Hvis "jeres fader ved, hvad I trænger til, endnu før I beder ham om det" (*Matt 6,8*), hvorfor behøver vi så at fremlægge vores behov for ham i bøn? Fordi vi gennem bøn lærer at tømme os selv for selvskhed og blive mere afhængige af ham.

"Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer" (*Matt 7,7*) er Jesu løfte til os. Selv om vi ikke har brug for at imponere ham med lange bønner med intetsigende gentagelser (*Matt 6,5-9*), har vi ikke desto mindre brug for at være vedholdende i bøn og klynge os til hans løfter (*Joh 15,7; 16,24*).

Matt 6,9-13

Hvordan kan forskellige dele af Fadervor hjælpe os til at vokse i Kristus?

Jesus er vores talsmand i himlen. Han lærte os derfor at henvende vores bønner til Faderen i hans navn. "Sandelig, sandelig siger jeg jer: Beder I Faderen om noget i mit navn, skal han give jer det" (*Joh 16,23*). Jesus lærte, at der er visse betingelser for, at dette fantastiske løfte kan blive opfyldt. Vi er nødt til at tro, at Gud kan svare os (*Matt 21,22*). Der kræves også en tilgivende holdning over for vores næste (*Mark 11,24*). Og det allervigtigste er, at vores vilje altid bør være underlagt Faderens vilje (*Matt 6,10; Luk 22,42*). Vi bør heller ikke blive modløse, hvis svaret "tøver"; tværtimod er det nødvendigt for os at blive ved med at bede og "ikke blive trætte" (*Luk 18,1*).

"Herre, lær os at bede" (*Luk 11,1*) er altid et relevant ønske, uanset hvor længe det er siden, vi tog imod Jesus som vores frelser. På hvilke områder i dit bønneliv har du ved Guds nåde stadigvæk brug for at vokse?

Til at tænke over

Dø fra selvet dagligt

Det er et paradoks, at det kun er ved at dø, at vi virkelig kan leve. Når vi bliver døbt, dør vi (ideelt set) fra vores gamle natur og opstår igen til et nyt liv. Det ville have været fantastisk, hvis vores gamle syndige jeg døde for altid, da vi blev begravet i dåbens vand. Men før eller senere har vi alle opdaget, at vores tidligere vaner og tilbøjeligheder stadigvæk lever og forsøger at få kontrol over vores liv. Efter dåben er vores gamle natur nødt til igen og igen at dø. Dette er grunden til, at Jesus forbandt det kristne liv med et kors.

Luk 9,23-24

Hvad betyder denne tekst?

Mange tror, at det kors, de skal bære, er en alvorlig sygdom, vanskelige forhold i livet eller en permanent skavank. Selv om alt dette er tungt at bære, rækker Jesu ord langt videre. At tage sit kors op betyder hver dag at fornægte sig selv. Ikke kun en gang imellem, men hver dag; ikke kun en del af os, men hele vores liv.

Det kristne liv er et korsfæstet liv. "Jeg er korsfæstet med Kristus. Jeg lever ikke mere selv; men Kristus lever i mig" (*Gal 2,19-20*). Den, der blev korsfæstet, døde ikke med det samme. De korsfæstede led ofte i mange timer, af og til i flere dage, mens de hang på korset. Selv om vores gamle jeg er blevet korsfæstet, kæmper det for at overleve og komme ned fra korset.

Det er ikke let at fornægte sig selv. Vores gamle natur kæmper videre; vores gamle jeg ønsker ikke at dø. Og vi kan heller ikke nagle os selv til korset. "Intet menneske kan af sig selv sætte selvet til side. Vi kan kun give Kristus lov til at gøre det for os. Så vil vi af hele vores hjerte kunne sige: Herre, tag mit hjerte; for jeg kan ikke give det. Det er dit. Bevar det rent; for jeg kan ikke bevare det rent for dig. Frels mig på trods af mig selv, for jeg er svag og har ikke Kristi karakter. Dan mig, form mig, løft mig op på et renere og helligere plan, hvor din kærligheds fylde kan gennemstrømme min sjæl.

Denne overgivelse af selvet skal ikke kun ske ved begyndelsen af det kristne liv. Den må fornyes ved hvert eneste skridt på vores vandring mod himlen... Kun ved stadig selvfornægtelse og afhængighed af Kristus kan vi vandre i tryghed." (*Ellen White, Lys over hverdagen*, 1 bind, s. 152-153.) Der må ske en daglig overgivelse til Kristus.

Til at tænke over

Hvornår døde du sidst fra selvet? Hvad fortæller dit svar dig, især i lyset fra dagens bibeltekster?

Læs Ellen White

- *Vejen til Kristus, Overgivelse*, s. 47-53
- *Jesu liv, Nikodemus*, s. 110-116

"Kampen mod selvet er det største slag, der nogensinde er blevet udkæmpet. Opgivelsen af selvet, at overgive alt til Guds vilje, kræver en magtkamp; men sjælen er nødt til at underkaste sig Gud, før den kan blive fornyet til hellighed." (Ellen White, *Vejen til Kristus*, s. 47).

"Vi kan ikke bevare vores gamle jeg og fyldes med Guds fylde. Vi må tømme os for selvet. Hvis vi til sidst opnår himlen, vil det kun være sket gennem opgivelsen af selvet og ved at modtage Jesu Kristi sind, ånd og vilje." (Ellen White, *In Heavenly Places*, s. 155).

"Når Guds Ånd tager hjertet i besiddelse, forvandler den livet. Syndige tanker forsvinder, man giver afkald på onde gerninger; kærlighed, ydmyghed og fred træder i stedet for vrede, misundelse og strid. Glæde erstatter sorg, og ansigtet kommer til at genspejle himlens lys ... Velsignelsen kommer, når mennesket i tro overgiver sig til Gud. Den kraft, som intet menneskeligt øje kan se, skaber derefter et nyt menneske i Guds billede." (Ellen White, *Jesu liv*, s. 113.)

Spørgsmål
til drøftelse

1. **Hvad betyder det for dig at blive i Kristus? Hvad sker der, når du har forbindelse med Jesus? Hvad sker der, når du ikke har det?**
2. **Hvem har ikke kæmpet med bønner, der ikke blev besvaret, i hvert fald ikke sådan, som vi bad dem? Hvordan bevarer du tillid til Gud og hans løfter, når du oplever bønner, der ikke er blevet besvaret, som du ønskede det? Hvad må vi altid huske i sådanne situationer?**
3. **Hvad er det ved selvet, ved selvets natur, som vi kaldes til dagligt at fornægte? Se på det på denne måde: Hvad slags liv ville du leve, hvis du ikke fornægtede selvet, hvis du tillod selvet at dominere alle dine tanker og handlinger? Ville det på nogen måde ligne din Herres liv? Hvad fortæller dit svar om, hvordan du er, når du er adskilt fra Kristus?**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Bibelen beskriver det kristne liv på mange forskellige måder. Den mest almindelige er at fortælle om personers erfaring med Gud. Lad de enkelte medlemmer af klassen finde en eller to personer i Bibelen, hvis erfaring de synes illustrerer, hvad det vil sige at leve et sundt, åndeligt liv. Del jeres tanker og drøft disse personers erfaring i klassen. Hvad kan I lære af dem?

Personligt kristenliv

- Bøn er en del af vores samtale med Gud. Guds Ånd taler til os gennem Ordet og viser os i Bibelen og på mange andre måder i vores liv hen til Jesus. Vi svarer på Guds tale til os ved at tale til ham i bøn. Hvilke bibelske personer vil du fremhæve som eksempler i bøn?

- Vores forestillinger om bøn er ofte centreret om tanken om at få noget, vi beder om og derefter (måske?) takke for, hvad man har fået. En sådan købmandsagtig indstilling begrænser vores samtale med Gud. Hvis det er alt, bøn betyder for os, går vi glip af de største velsignelser ved bøn.

- Bøn er at udøse sit hjerte til Gud som til en ven. Tænk over, hvordan du taler til dine bedste venner. Drejer det sig blot om at give ordrer eller bede om tjenester? Eller deler du tanker og drømme, følelser, oplevelser og håb, uafhængigt af, hvad du får ud af det?

- En væsentlig del af bøn er forbøn, det vil sige uselvsk bøn for andres velfærd og frelse.
 - Lav bevidst en liste over mennesker, du kan bede for.
 - Husk i samvær med din klasse at bede for hinanden.

Uddybende spørgsmål

- Som kristne bruger vi mange udtryk og ofte metaforer for at beskrive vores trosliv. Overvej, hvad følgende ord/udtryk betyder, og hvordan vi kan forklare med ikke religiøse vendinger, hvad de indebærer:
 - et "åndeligt" liv
 - at "vokse i Kristus"
 - at "fødes på ny"
- Hvad vil det sige at have en stadig forbindelse med Gud?

Til at
tænke over

- **Lovprisning af Gud kan sammenlignes med den elskedes beskrivelse af sin elsker.**
- **Ægte kristen bøn vil altid indbefatte mere bøn for andre end for én selv.**

Forstå
det bedre

Paulus taler om, at Helligånden kommer os til hjælp, når vi beder (Rom 8,26-27). Ånden beskrives her i vendinger, der minder om en bestemt funktion i en romersk husholdning. Ånden er den, der kommer til os med de goder, vi har som en del af Guds familie. Ånden viser os Jesus, så vi i vores bønner stadigt bedre udviser den holdning, Jesus havde i bøn, og derved stadigt bedre afspejler Jesu sindelag.

På denne måde arbejder Helligånden og Jesus sammen som "talsmænd" for Gud. Jesus repræsenterer os som talsmand i himlens hellighed, hvor han "frembærer" vores bønner (jvf. Hebr 7,25 – tanken er også illustreret ved røgelsen i helligheden); Helligånden kommer til os på jorden for at knytte os til Jesus som vores præst i himlen. Således forbinder bøn os med den himmelske virkelighed.

NOTER
